

**ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ
СУЧАСНОГО ВИХОВАТЕЛЯ В
ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ**

**ЗБІРНИК
НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ПРАЦЬ**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Павла Тичини
ФАКУЛЬТЕТ ДОШКІЛЬНОЇ ТА СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВІТИ

**ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ
СУЧАСНОГО ВИХОВАТЕЛЯ В
ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ**

**ЗБІРНИК
НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ПРАЦЬ**

Умань – 2019

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради
факультету дошкільної та спеціальної освіти
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
(протокол №9 від 16 травня 2019 року)

Головний редактор:

Семчук С.І. - доктор педагогічних наук, професор, кафедра дошкільної освіти, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини.

Редакційна колегія:

Кушнір В.М. - доктор педагогічних наук, професор, кафедра дошкільної освіти, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини;

Гаврилюк С.М. - доктор педагогічних наук, професор кафедри дошкільної освіти розвитку дитини Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини;

Скрипник Н.І. - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри дошкільної освіти Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини.

П86 **Інноваційна діяльність сучасного педагога в інформаційному просторі:** збірник науково-методичних праць / [За заг. ред. С.І. Семчук]. – Умань : ВПЦ «Візаві», 2019. – 121 с.

Статті подано в авторській редакції.

УДК 373.2 (06)

©Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, 2019

ЗМІСТ

Авраменко О.О. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ У ДОСЛІДЖЕННЯХ ЗАРУБІЖНИХ ТА ВІТЧИЗНЯНИХ ВЧЕНИХ.....	6
Бегас Л.Д. ВИЯВЛЕННЯ СИМПТОМІВ ДИТЯЧОЇ БЕЗПОСЕРЕДНЬОСТ.....	10
Бутенко О. Г. ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ У КОНТЕКСТІ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.....	14
Воєдило О.В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ НА ЗАСАДАХ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ.....	19
Гаврилюк С. М. ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ СТВОРЕННЯ СИТУАЦІЇ ТВОРЧОГО УСПІХУ ЯК ПЕРЕДУМОВИ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ.....	24
Герасимів Я.Ю. ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	30
Журавко Т.В. ІКТ В СИСТЕМІ ЗАХОДІВ ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ ПАТРІОТИЧНОЇ ОСОБИСТОСТІ	33
Загородня Л. П. ПІДГОТОВКА МАГІСТРІВ ДО РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИХОВАТЕЛІВ.....	37
Кардаш І.М. ЕМОЦІЙНО-ВИРАЗНА СКЛАДОВА У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	42
Карнаух Л.П. СУЧАСНІ ПІДХОДИ СТАТЕВО-РОЛЬОВОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	45
Каменьська К.В. ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ТВВЗ ДЛЯ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ ДОШКІЛЬНЯТ.....	47

Колісник Л.В. ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ МЕТОДОМ ІГРОВИХ СИТУАЦІЙ.....	51
Колонгасвська С.В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНІЙ РОБОТІ ВИХОВАТЕЛЯ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	57
Кравчук Н.П. ПІДТРИМКА ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ.....	61
Кушнір В. М. ЗНАЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНО-ОСОБИСТІСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УПРАВЛІНЦЯ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОЇ РОБОТИ ЗДО.....	65
Мачинська Н.І. МОДЕЛЬ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИХОВАТЕЛЯ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	70
Охременко Л.С. КРЕАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	74
Прихід М.А. ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ В ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ МЕТОДИСТА ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	77
Попиченко С.С. ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ ПОЧУТТІВ І СТАВЛЕНЬ ЯК ПІДГРУНТЯ МОРАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	81
П'ясецька Н.А. ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК УМОВА РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ.....	87
Семчук Б.І. ВИКОРИСТАННЯ МЕДІА ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	92
Семчук С.І. СТАНОВЛЕННЯ ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	97
Скрипник Н. І. ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ДО МЕТОДИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	102
Тесленко С.О. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ: ДОСВІД РОБОТИ.....	106

Трофайла Н.Д. ПОЧУТТЯ ЯК ЕМОЦІЙНЕ СТАВЛЕННЯ.....	109
Трифопова О.С. ПОТЕНЦІАЛ САМОСТІЙНО-ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ У ВДОСКОНАЛЕННІ ЇХНЬОЇ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ САМОСВІДОМОСТІ.....	112
Шапочка К.А. ФОРМУВАННЯ ІНКЛЮЗИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК СКЛАДОВОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ.....	115
Янєва Л.М. ПРАКТИЧНА ЗНАЧУЩІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ВІММЕЛЬБУХІВ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ЗДО.....	118

10. Ідеологія ТРВЗ: Радість в житті можлива, кожен день може і по-винен бути щасливим!

Ще одним методом, що знімає інерцію мислення, підвищує рівень творчих здібностей і дозволяє збільшити число обираючих варіантів, є морфологічний аналіз. За допомогою цього методу легше виявити всі можливі варіанти вирішення проблеми, які при простому переборі можуть бути упущені. Проте, використання технології ТРВЗ на практиці дає кращі результати ніж даний метод.

Підводячи підсумки, можна сказати, що рішення проблеми найчастіше залежить від виявлення і використання ресурсів, діти прагнуть до ідеального кінцевого результату. У результаті занять із застосуванням технології ТРВЗ у дітей знімається відчуття скутості, долається сором'язливість, розвивається уява, мовна та загальна ініціатива, підвищується рівень пізнавальних здібностей, що допомагає дітям звільнитися від інерції мислення.

Розроблена методика за допомогою технології ТРВЗ призводить до гарантованого результату, є ефективним та активно запровадженим сучасним рішенням для розвитку творчого мислення дошкільнят.

Список використаних джерел:

1. Сайт StudFiles <https://studfiles.net/preview/5549900/page:2/> стаття про теорію розвитку винахідницьких завдань ТРВЗ.
2. PDF документ: Метод ТРВЗ в системі формування життєвої компетентності дошкільника.

*Колісник Л. В.,
викладач кафедри спеціальної освіти,
Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини*

ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ МЕТОДОМ ІГРОВИХ СИТУАЦІЙ

В умовах сучасної парадигми освіти деталі більше зростають вимоги до навчання підростаючого покоління в усіх ланках [1, с. 6].

Досвідчений педагог ніколи не стане творити насильства над природою дитини. «Королями почуттів» влучно назвав дітей Я. Корчак. Саме почуття – бурхливо-яскраві, щирі, неупереджені – несуть дитину у вирій шкільного життя. Вона прагне вчитися радісно та успішно. Втім це не кожному під силу.

Але на допомогу завжди прийде її величність гра. Вона є, без перебільшення, найулюбленішою і найбажанішою діяльністю дітей (як дошкільників, так і молодших школярів). Гра стає тим чарівним містком, по якому діти легко, без душевних травм переходять зі світу дошкільного дитинства у світ шкільного життя.

То ж хіба має право педагог зневажати гру, вважаючи її неприпустимим марнотратством сил і часу? Ні. Тому що гра – це також «школа» дитячого життя, у якій дитина вчиться сприймати та оцінювати навколишній світ, правильно позиціонувати себе в ньому. Гра є незамінним джерелом розвитку, навчання і виховання дітей.

Гра (як праця і навчання) – важливий, абсолютно незамінний вид діяльності дитини, дивовижний феномен її духовного життя.

Гра є діяльністю в умовах ситуацій, спрямованих на відтворення і засвоєння дітьми суспільного досвіду, в якому уможливлене самокерування поведінкою.

Ігрова діяльність має широке функціональне поле. Серед найважливіших функцій традиційно виокремлюють:

- **розважальну:** отримання емоційного задоволення, поповнення джерел натхнення;

- **креативну:** активізація інтересу до діяльності та розвиток творчого потенціалу;

- **комунікативну:** освоєння діалектики спілкування;

- **самореалізацій:** переживання ситуації успіху;

- **іготерапевтичну:** подолання різних труднощів, що виникають в інших видах життєдіяльності;

- **діагностичну:** виявлення відхилень від нормативної поведінки, самопізнання в процесі гри;

- **коригувальну:** внесення позитивних змін до структури особистісних показників інтелектуального та морального розвитку;

- **міжнаціональної комунікацій:** засвоєння загальнолюдських соціально-культурних цінностей толерантного співіснування;

- **соціалізацій:** включення в систему суспільних відносин, засвоєння норм колективної взаємодії з однолітками і старшими людьми.

Більшості ігор властиві чотири головні риси (за С. Шмаковим);

- вільна розвивальна діяльність, що виконується лише за бажанням дитини, заради задоволення від самого процесу діяльності, а не тільки від результату (процедурне задоволення);

- творчий, значною мірою імпровізаційний, дуже активний характер діяльності (“поле творчості”);

- емоційно піднесена діяльність, яка передбачає змагальність і конкуренцію;

- наявність прямих або непрямих правил, що відображають зміст гри, логічну і тимчасову послідовність її розвитку.

У структуру гри як діяльності органічно входять цілепокладання, планування, реалізація мети, а також аналіз результатів, у яких дитина повністю реалізує себе як суб'єкт діяльності. Мотивізація ігрової діяльності

забезпечується її добровільністю, можливостями вибору і елементами змагальності, задоволення потреби в самоствердженні і самореалізації.

У структуру гри як процесу входять: а) ролі, взяті на себе гравцями; б) ігрові дії як засіб реалізації цих ролей; в) ігрове “вживання”, тобто заміщення реальних речей ігровими, умовними; г) реальні відносини між гравцями; д) сюжет (зміст) гри.

Гру як метод навчання ефективно активізує та інтенсифікує навчальний процес. Гра може стати технологією виховної роботи з дітьми, у якій діти гартують свій морально-естетичний досвід пізнання світу [2, с. 8,9].

Створення виховних ситуацій - один із методів організації діяльності дітей, основою якого є спеціальна організація обставин, специфічно створені педагогічні умови з метою виявлення чи формування в процесі життєдіяльності дітей системи відповідних відношень, певних якостей, переконань, ціннісних орієнтацій, способів моральної поведінки.

Використання даного методу дає можливість багаторазово включати дитину в аналогічні за своїм характером умови, пригадати свій досвід поведінки в подібних ситуаціях, проаналізувати його наслідки, формувати вміння і навички соціальної поведінки, виробляти здатність уявляти себе на місці іншої людини, уявно бачити і прогнозувати її дії, набувати досвіду вибору одного розв'язку з декількох можливих, формувати етичне мислення і моральні якості. Виховні ситуації дозволяють виробляти й закріплювати досвід соціальної поведінки: досвід підпорядкування і керівництва; співчуття ровесникам, дорослим; переживання відповідальності за спільну справу; досвід фізичного, інтелектуального і морального напруження; морального вибору тощо. У виховних ситуаціях дитина постає перед необхідністю вибрати розв'язок із декількох можливих. Відбувається випробування й одночасно розвиток моральних якостей і переконань особистості, її здатності ставити себе на місце іншої людини, подумки бачити й прогнозувати ситуації за неї, передбачати її найімовірніші розв'язки і погоджувати з ними власні дії тощо.

Виховні ситуації є ефективними у вихованні дітей старшого дошкільного і молодшого шкільного віку, оскільки враховують психологічні закономірності їхнього розвитку, забезпечують продуктивне суб'єкт-суб'єктне спілкування між вихователем і вихованцями.

Вивчення наукових джерел свідчить про різні підходи до класифікації виховних ситуацій. Єдиної впорядкованої класифікації виховних ситуацій у науковій літературі досі не існує. Низка авторів (О.Богданова, З.Васильєва, Н.Мойсеюк, В.Петрова, М.Сметанський та ін.) виділяють природні та штучні (спеціально організовані) виховні ситуації.

Зокрема, позитивний досвід суспільної поведінки школярів формується в процесі конкретних життєвих ситуацій, які зустрічаються на кожному кроці. Природна ситуація, яка спонтанно виникає в житті та діяльності дитячого колективу, може стати виховною, якщо набуде педагогічного спрямування, буде використана педагогом із виховною метою. В таких ситуаціях виявляється та піддається перевірці на міцність уся система виховних відносин, що склалася.

Штучні ситуації спеціально створює, моделює вихователь. З.Васильєва розглядає їх за видами діяльності - навчальні, трудові, розважальні тощо; за наявністю (чи браком) альтернативи у виборі справи, позиції, кола спілкування колізійні і не- колізійні; за способами виявлення спрямованості особистості - вербальні, практичні, природні, лабораторні.

Інший підхід до виокремлення виховних ситуацій передбачає дві групи: спеціалізовані спільні дії (спільне планування, обговорення результатів спільної роботи), спільні дії, які передбачають певні стани учасників (довіра, конфлікт, успіх тощо).

Також зустрічаємо поділ виховних ситуацій на уявні та реальні (О.Богданова, З.Васильєва, Т.Конникова, Е.Сорокіната ін.). Можливі ситуації "добровільної примусовості" (Т.Конникова), за яких дитина, група чи колектив через створені педагогом обставини повинні діяти визначеним, строго регламентованим чином. У ситуацію "вільного вибору" (О.Богданова,

В.Петрова) педагог вкладає альтернативу їх розв'язання. Ситуації "моральної творчості" пов'язані зі створенням моральних норм колективу безпосередніми їх учасниками.

Більш узагальненою, на наш погляд, є класифікація, представлена В.Лозовою та Г.Троцько: ситуації впізнавання, в якій дитина може продемонструвати свою унікальність, своєрідність, талановитість, інтереси; ситуації взаємодії кожного члена колективу з однокласниками в позиції підлеглих та керівництва; ситуації співпереживання, турботи, взаємодопомоги, ситуації морального вибору; ситуації успіху та ін.

У педагогічній літературі описано окремі види виховних ситуацій: "авансування довіри", "вільного вибору", "подолання труднощів", "зіткнення різних думок", "ситуації-завдання" чи "ситуації-вправи", "ігрові", "невимушеної примусовості", "конфлікту", "успіху і неуспіху" тощо.

На основі змісту суб'єкт-суб'єктної взаємодії вихователів і вихованців виділяємо три види виховних ситуацій. В основі емоційно насичених виховних ситуацій покладено переважно рефлексивно-вербальну взаємодію вчителя та учнів (вербальні ситуації фантазування, імітації, мрії, аналізу; ситуації морального вибору; емоційно привабливі ситуації; ситуації споглядання, милування, захоплення красою; ситуації конфлікту).

Наступна група - практично спрямовані виховні ситуації, сутність яких полягає в створенні умов для взаємодії в процесі практичної діяльності учнів (трудова ситуація, ігрова ситуація). До третьої групи належать творчо зорієнтовані виховні ситуації, під час створення яких учитель забезпечує творчу взаємодію з вихованцями (ситуації творчості).

Також виокремимо два види виховних ситуацій залежно від кількості учасників взаємодії: індивідуально особистісні, колективно зорієнтовані.

З метою різнобічного виховання дітей 5-10-ти років варто створювати різноманітні ситуації, в основі яких організація їхньої спільної діяльності. Ефективними у вихованні старших дошкільників і молодших школярів є ігрові ситуації, які мають великий виховний потенціал, можуть стати школою

доброти, милосердя, співпереживання. Дитина, беручи на себе будь-яку роль, намагається виконати її яскраво, максимально виразно. Наприклад, коли педагог помітив у дитини вияви егоїстичних рис характеру, він створює ігрову ситуацію. В цій ситуації хлопчик потрапляє в такі умови, коли він повинен потурбуватися про однокласників, забезпечити їх іграшками. Таке звернення до дитини допоможе їй усвідомити довіру вчителя, потурбуватися про інших, поступитися своїми інтересами. В цілому ігрові ситуації в захоплюючій формі допоможуть вихователю виробити в учнів уміння і навички дисципліни, культури поведінки, вуличного руху тощо.

В основу створення ігрових виховних ситуацій може бути покладено реальний, казковий і фантастичний сюжет.

Ігрові виховні ситуації майстерно створювали в своїй роботі відомі педагоги (А.Макаренко, Я.Корчак, В.Сухомлинський, Ш.Амонашвілі та ін.).

Спеціально створену ігрову ситуацію морально-етичного змісту презентував Ш. Амонашвілі в книзі для вчителів “Здрастуйте, діти!” [2, с. 11,114].

Весь означений вище позитив ігрової діяльності перетворює її на незамінний атрибут дитячого життя як в умовах ДНЗ, так і в умовах загальноосвітньої школи. Педагогічно грамотна організація дитячих ігор по праву може стати “панацеєю” від болісного, часто механічного перенесення дітей з умов дошкільного дитинства в умови шкільного навчання і виховання, що, в свою чергу, сприятиме реалізації наступності між дошкільною і початковою освітою.

У дошкільному та молодшому шкільному віці кожної дитини найважливіша роль відводиться грі як провідному виду діяльності. Гра є важливим методом виховання, засобом всебічного розвитку дошкільників.

У грі дитина відображає враження від пізнання навколишнього світу. Дитяча гра - це діяльність, спрямована на орієнтування в соціальній і предметній дійсності. Саме гра, як провідна діяльність дошкільників, повинна підвести дитину до порогу знань: дати дитині необхідні знання, уміння,

навички та виховати в дітей бажання старанно й сумлінно навчатися. Гра завжди була об'єктом вивчення педагогів та психологів. Доводилася їй унікальна роль в різних аспектах навчання та виховання. За грою спостерігали, вона аналізувалася, пояснювалася, вивчалася. Та все ж “феномен” гри ще й сьогодні містить багато нових відкриттів, визначає нові стереотипи та можливості для використання. Сьогодні все більше педагогів й психологів доводять унікальність гри ще й як засобу навчання і дітей, непомітного перенесення їх зі світу гри у світ знань.

Список використаних джерел та літератури

1. Ігри в логопедичній роботі: навчально-методичний посібник укл. О.В. Чепка – Умань : ВПЦ «Візаві», 2015 – 180с.
2. Організація дитячої ігрової діяльності в контексті наступності дошкільної та початкової освіти. Навчально методичний посібник / За ред. Г.С. Тарасенко. – К.: Видавничий Дім “Слово”, 2010. – 320с.
3. Усова А.П. Роль игры в воспитании детей. – М.: Просвещение, 1976. – 96с.

Колонтаєвська С. В.,

*викладач-стажист кафедри дошкільної освіти,
Уманський державний педагогічний
університету імені Павла Тичини*

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНІЙ РОБОТІ ВИХОВАТЕЛЯ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Сучасний період розвитку суспільства характеризується сильним впливом на нього інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), які проникають в усі сфери людської діяльності, забезпечують поширення інформаційних потоків у суспільстві і утворюють глобальний інформаційний простір.

Користь цієї книги в тому, що неможливо перерахувати всі завдання, які може виконати дитина, розглядаючи віммельбух, при тому, що дорослий їх може вигадувати по ходу розглядання.

Але найбільша її цінність в тому, що вона спонукає до спілкування, спільної діяльності дорослого з дитиною, чого так не вистачає сучасним дітям.

Список використаних джерел:

1. Вікіпедія. <https://uk.wikipedia.org/wiki>
2. Український віммельбух: у чому секрет тренду?
https://24tv.ua/ukrayinskiy_vimmelbuh_u_chomu_sekret_trenda_n872432

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ СУЧАСНОГО ВИХОВАТЕЛЯ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ

Видається в авторській редакції

Підписано до друку 27.05.2019 р. Формат 60х84/16.
Папір офсетний. Ум. друк. арк. 7,03
Тираж 100 прим. Замовлення № 162

Видавничо-поліграфічний центр «Візаві»
20300, м. Умань, вул. Тищика, 18/19
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 2521 від 08.06.2006.
тел. (04744) 4-64-88, 4-67-77, (067) 104-64-88
vizavi-print.jimdo.com
e-mail: vizavi008@gmail.com